

registrere og videregive oplysninger, som efter deres art er af betydning for bedømmelse af økonomisk soliditet og kreditværdighed. Nærmere angivne oplysninger af særlig følsom art må ikke registreres. Kreditoplysningsbureauer skal oplyse en registreret om optagelsen i registeret, første gang der registreres andet end nærmere angivne almindelige, frit tilgængelige oplysninger. Den registrerede kan kræve at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er registreret om ham (egenaces). Den registrerede kan endvidere kræve, at urigtige eller vildledende oplysninger slettes, samt at bureauet foretager berigtigelse af eventuelt videregivne urigtige oplysninger. Spørgsmål herom kan indbringes for registertilsynet.

d. *Adresserings- og kuverteringsbureauer*, der sælger adresser over grupper af personer og virksomheder, eller som foretager kuvertering eller udsendelse af meddelelser for tredjemand, må efter lovforslagets kap. 4 kun foretage registrering af oplysninger, der danner grundlag for inddeling i alment anerkendte grupper, og enhver kan kræve at blive slettet af bureauets registre.

e. *Edb-servicebureauer*, der behandler registre med personoplysninger m. v., skal efter lovforslagets kap. 5 anmeldes til registertilsynet. Bureauerne skal endvidere sørge for, at der træffes de fornødne foranstaltninger til sikring mod misbrug af oplysningerne.

f. *Registre*, der indeholder særlig følsomme oplysninger, må efter lovforslagets kap. 6 kun overlades til elektronisk databehandling i udlandet efter forudgående tilladelse fra registertilsynet, og kun såfremt overladelsen til udlandet ikke vil medføre en væsentlig forringelse af retsbeskyttelsen.

g. *Kontrol med overholdelse af loven* skal udføres af registertilsynet, der bl. a. får adgang til at kræve oplysningerne fra virksomhederne og adgang til at foretage uanmeldte kontrolbesøg i anmeldte eller tilladte virksomheders lokaler. Tilsynet skal endvidere kunne pålægge virksomhederne, at slette oplysninger, som ikke må registreres eller som tilsynet finder urigtige, at undlade at anvende bestemte fremgangsmåder i forbindelse med indsamling eller videregivelse, og at gennemføre sikkerhedsforanstaltninger til forebyggelse af misbrug m. v. af de registrerede oplysninger.

De nærmere regler om oprettelse m. v. af registertilsynet er placeret i lovforslaget om offentlige myndigheders registre.

Der er endvidere indsat regler, der gør det mu-

ligt at etablere samarbejde med andre landes registermyndigheder.

4. Det foreliggende lovforslag svarer for så vidt angår kapitel 1-4 i det væsentlige til lovudkastet i registerudvalgets betænkning, dog således, at bestemmelserne i kap. 2 er udbygget betydeligt og skærpet i forhold til betænkningens udkastets kap. 4. Der kan derfor henvises til betænkningen med hensyn til de mere generelle overvejelser, der ligger til grund for lovforslaget.

5. Som anført under pkt. 2 indeholder lovforslaget i kapitel 6 regler, der er nye i forhold til betænkningens udkastet, om en nærmere regulering af registrering og elektronisk databehandling i udlandet.

Om baggrunden for de foreslåede bestemmelser bemærkes følgende: Igennem de senere år har der på nationalt og internationalt plan været foretaget overvejelser om en nærmere regulering af den overførelse af data over landegrænserne, der finder sted i forbindelse med bearbejdning og brug af edb-registre, — ofte omtalt som international data-transmission. På grund af udviklingen inden for datateknikken og telekommunikationen må det forventes, at der i langt videre omfang end nu vil blive tilvejebragt muligheder for datatransmission over landegrænserne. En ubegrænset adgang til datatransmission over landegrænserne kunne føre til, at lande, hvis lovgivning ikke fastsætter regler til beskyttelse af privatlivets fred, kunne virke tiltrækkende på virksomheder m. v., således at deres databehandlingsopgaver blev henlagt til sådanne »dataparadiser«. Det ville i første omfang indebære en forringelse af den beskyttelse af privatlivets fred, der var tilsigtet med den pågældende nationale lovgivning. Det kunne samtidig medføre, at den nationale dataservice- og datamaskinindustri ville blive hæmmet i sin udvikling og dermed på længere sigt indebære en risiko for, at en voksende andel af den elektroniske databehandling, der i stigende omfang vil blive anvendt i forbindelse med offentlig administration og i det private erhvervsliv til produktions- og lagerstyring, planlægning, regnskabsvæsen m. v., ville blive overført til udlandet og udført dér. En sådan udvikling indebærer en betydelig risiko. Internationale forhold kunne medføre, at det blev umuligt at få udført den elektroniske databehandling eller i det hele taget at kunne benytte de registre, der befinder sig i udlandet, og dette kunne lamme dele af eller eventuelt hele den offentlige sektor eller erhvervslivet. Denne udvikling ville derfor foruden at medføre økonomiske konsekvenser, fordi servicearbejdet og